

உ

ஸ்ரீ ஆண்ட விநாயகர் துணை.

குநாநிதி. GUNANIDHI

ஓர் மாதாந்த செந்தமிழ்ப்பத்திரிகை.

மலர் 1.] இரக்தாகுதி-ஸ்ரீ குநாநிதி கவு [இதழ் 8, 9

பொருளடக்கம்.

பக்கம்.

1. கடவுள் துதி,	173
2. பாரதடோதம்.	174
3. பத்திரிகை.	176
4. உதையணன் ஆராய்ச்சி	178
5. உப்பு	180
6. பாறை.	183
7. தாம்பூலத்தரிக்கும்முறை	185
8. தாய்மொழியை வளர்த்தல்	187
9. தொண்டைமான் இளந்திரையன்	189
10. நம்மாழ்வாரவரது திருச்சீர்த்கொடை.	191
11. 167 ம்பக்கத்தில்தெத்தவ்னுவிற்குவடைகள்	192
12. விடுகதை வினா	193
13. இராஜராஜேஸ்வரி	193
14. பொதுக்குறிப்புகள்	195

பத்திராதிபர்,

மசோபிச்சைய தேசிகர்,

திருவிடைமருதூர்.

‘குணநிதி’ யின்

போஷகர்கள்.

ஸ்ரீலக்ஷ்மி மகா சந்நிதானம் அவர்கள்

நீருவாவடு துறை ஆதீனம்

ஸ்ரீலக்ஷ்மி மகா சந்நிதானம் அவர்கள்.

நருமபுரம் ஆதீனம்

ஸ்ரீலக்ஷ்மி காசி வாசி சுவாமிகள் அவர்கள்

ஆதீனகர்த்தர், திருப்பனந்தூர்.

இவிய சந்தாதார்கள்

ஸ்ரீலக்ஷ்மி தரு. ஞா. ஷண்முகத்தம்பிரான் சுவாமிகள் அவர்கள்,

தேவஸ்தானம் விசாரணை வேளூர்

ஸ்ரீ லக்ஷ்மி குஞ்சுதபாதத்தம்பிரான் அவர்கள்,

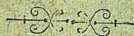
நருமபுரம் ஆதீனம்.

ஸ்ரீமான் K. V. மாணிக்கம்பிள்ளை அவர்கள்

மிசாசுதூர் துடவிளாகம்

குணநிதி

சந்தா வபரம்.

		ரூ. அ. ப
வருடம் 1. ச்து	உள்ளீட்டடித்து	1—0—0
தபாய் கூலி		
யுன்பட	வேளிந.டுகளுக்கு	1—4—0
	தனி சதுசிகை வலை	0—2—0

ஒரு வருடத்திற்குக் குறைந்த சந்தா கிடையாது.

ஆயுள் சந்தா.	உள்ளாடு	ரூபா. 15—0—0
	வேளிநாடு	20—0—0

விளம்பர விகிதம்.

வருடம்	{	அரிமாணிகளுக்கு	ரூபா. 25—0—0
ஒன்யுக்கு		போஷகர்களுக்கு	„ 50—0—0
ஒரு பக்கத்திற்கு		ஒரு மாதத்திற்கு	ரூபா. 6—0—0
அரைப் பக்கத்திற்கு		„	„ 3—8—0
கால் பக்கத்திற்கு		„	„ 2—0—0

மூன் பணம் இன்றி விளம்பரஞ் செய்யப்படமாட்டாது.

“குணநிதிப்” பிரசுரசாலே, திருவிடைமருதூர்.

உ

ஸ்ரீ ஆண்டவநாயகர் தணை.

விருண நிதி.

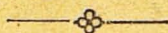

“எப்போருள் யார்யார்வாப்க் கேட்பினு மப்போருள்
மெய்ப்போருள் காண்ப தறிவு” — திருக்குறள்.

(All Rights Reserved.)

மலர் } க }	இரக்தாக்ஷி-ஸ்ரீ தை, மாசி-மீ கஉ 1925-ஸ்ரீ ஜனவரி-மீ 13உ	} இதழ் } அ.க.
---------------	--	------------------

கடவுள் துதி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

“வேண்டத்தக்க தறிவோய் நீ
வேண்ட முடிவதும் தருவோய் நீ
வேண்டு மயன்மாற் கரீபோய் நீ
வேண்டி யென்னைப் பணிகொண்டாய்
வேண்டி நீயு தருள் செய்தாய்
நானும் அதுவே வேண்டினல்லால்
வேண்டும் பொருளொன்றுண்டென்னில்
அதுவுமுன்றன் விருப்பன்றே!”

பாரத போதம்.

கு ம் மி.

- (1) பாரததேசத்துமாந்தர்களே கேளும்
பாரில் நமக்கிணை யாருமில்லை
வீரர் விளங்குந்திண் டோளுடையோமினி
வெற்றியும் நம்மிட முற்றிடுமே,
- (2) முப்பத்து முக்கோடி மைந்தர்கள் நாமிந்த
மூவுலகுஞ் செயம் பெற்றிடுவோம்
செப்பருஞ் செய்கை பலவுடையோ மொன்று
சேர்ந்திடுவோமொரு மாத்திரையில்.
- (3) அன்னைமலரடி போற்றி யனுதினம்
அன்புடன் பூசை புரிந்திடுவோம்
ஓபான்னின் வளம்பெறு நாட்டவர் கோன்பெறும்
போகமும் தாழ்ந்ததுவே நமக்கு.
- (4) மேரு மலையின் சிகரத்திற் சென்றநாம்
மேதினி யாவையு மாண்டிடுவோம்
சூரர் பலரும் வணங்கி நமைத்தினஞ்
சூழ்ந்திட வேயருள் செய்திடுவோம்.
- (5) செம்மையறங்கள் புரிந்திடுவோம்பல
தேசங்கள் சென்று சிறந்திடுவோம்
நம்மை யடிமைக ளாக்கிடவே யிந்த
நானிலமீதொரு வேந்தரில்லை.
- (6) சொல்லுங்கலைகள் பலவுணர்ந்தோமினிச்
சோகமொழித்து மகிழ்ந்திடுவோம்
பல்லுல சும்புகழ்ந் தோதும் பெருமைசேர்
பாரத நாட்டின ரென்று சொல்வோம்.
- (7) கைத்தொழில் யாவையுஞ் செய்திடுவோம் நாம்
கணமொருகோடியா ரெண்ணிடுவோம்
மெய்த்தவஞ்செய்தருள் பெற்றிடவேமிக
மேன்மையென்றெண்ணி மகிழ்ந்திடுவோம்,

- (8) வெற்றிமுரசமடித்திடுவோம்பல
 வீரருமொன்றாகச் சேர்ந்திடுவோம்
 பற்றலசை வெட்டி மாய்த்திடுவோம்பல
 பக்கமும் சென்று செயம்பெறுவோம்.
- (9) நீதிக்கொடியை நிறுத்திக் கொடுமைசெய்
 நீசரைக்கட்டிச் சிறையிடுவோம்
 கோதில் சதந்திர தேவி மகிழ்ந்துறை
 கோயிலுட் சென்று துதித்திடுவோம்.
- (10) அன்னியராதிக்க மோங்க விடாமினி
 யாரையுமே பொருட் டாய் மதியோம்
 பொன்னையுஞ் சொல்லும் புகழையுங்கன்னியர்
 போகங்கள் யாவையு மேமதியோம்.
- (11) மதங்குடிக்கொண்டவர் யாரையுமே வென்று
 மன்னியிரெல்லாஞ் சுகம்பெறவே
 இத்தந்தருசெய்கைகள் செய்திடுவோமினி
 இருமைப்பயனையு மெய்திடுவோம்.
- (12) அச்சமினியில்லை யன்பர்களை நம
 தன்னையருளை நாம் பெற்றிருக்கப்
 பிச்சை எடுத்துப்பிசுழந்திடுவோரென்று
 பேசுவ தால் மனங் கூசாதோ.
- (13) பட்டப்பகலிற் கனவுகளைக் கண்டுப்
 பயந்து பிதற்றிடும் பித்தர்களை !!
 கட்டுந்துணிக்கும் பிறரிடஞ் சென்றினிக்
 கையேந்தி நிற்கவும் மாட்டோமே
- (14) வந்தே மாதர மென்று துதித்துநாம்
 வாழ்த்திடு வோமன்னை தாளிணையைச்
 சந்தே கம்மில்லை போத முணர்ந்திடிற்
 சற்றுங் கலங்கிட வேண்டாமே.

E. K. கிருஷ்ணமூர்த்தி அய்யர்.

பத் திரிகை

நம் நாடும் நம்மவரும் முன்னேற்றமடைவதற்கான முக்கிய சாதனங்கள் பலவுள். அவற்றை விரிக்கிற்பெருகும் ஆயினும், தற்போதோ நம்மவர் தமது பிறப்பின் உயர்வையும் அதனால் அடையவேண்டிய பயனையும் அறியாதவராகி “மனம்போன போக்கெல்லாம் போகவேண்டாம்” என்று ஓளவை மூதாட்டியார் அருளியதைப் பள்ளிக்கூடத்துப்பாடமாக விட்டுவிட்டு மனம் போனவராகி அறிவைச் செலுத்திப் பல இன்னல்களுக்காளாகி இளமையிற் கல்லா தொழிந்தோமே என மனநொந்து, உணவு, உடை முதலியவற்றிற்குள் கூட சம்பாதிப்பதற்குச் சக்தியற்றவர்களாய் இருப்பதைக் கண்டாக்கண்டுந் தங்கள் முயற்சியில் தளராத இன்னும்பலரிருந்து வருகிறார்கள். அந்தோ!! என்ன பரிதாபம் இதைப்பற்றிப் பின் ஆராய்வோம்.

ஓர் நாடு உயர் நிலையில் இருப்பதை அறியவேண்டுமானால், அந் நாட்டினரது தாய்ப்பாஷையை விருத்தி செய்வதற்கு அவர்களால் எடுத்துள்ள முயற்சிகளைப் பற்றி ஆராய்தல் வேண்டுமென்பது பலபெரியார்களின் கருத்தாம். அதைப்பற்றி நம் தமிழ் நாட்டார் கொண்டுள்ள முயற்சியை நோக்குங்கால், எந் நாட்டினரினும் மதத்தினரினும் இழிந்தவர்களாகவே இருந்துவருகின்றார்கள். இவ்விஷயத்தைப்பற்றிப் பலபெரியார்கள் பல பிரசங்க மேடைகளிலும், பலபத்திரிகைகள் வாயிலாகவும் “நம் நாட்டில் பொது நலத்திற்கே எனச் சகல வசதிகளையும் பெற்றுள்ள மடாதிபதிகளும், பிரமுகர்களும், ஏனையோர்களும் அயர்ந்த நித்திரை யுடையவர்களாகவே யிருந்து வருகிறார்களென்ப பன்முறை கூறியும், தொன்முறையை அனுசரித்து இதில் சிரத்தை யுடையவர்களாகக் காட்டி வருபவர் சிலரே. இவ்வாறிருந்து வந்தால், எவ்வாறு தாய்ப்பாஷை விருத்தியாகி நம்மை அடிமைத் தனத்தினின்றும் நீக்கக் கூடிய

அறிவை அடையக் கூடும்? இதில் அறிவைச் செலுத்திப் பகுத்தறிவு வுடையவர்களாகச் செய்ய வேண்டியதிருக்க, பலவழியில் அறிவைச் செலுத்து வதினால், மனவமைதி, சாந்தி, டொறை, சத்தியம் உண்டாகி விடுமா? இதற் கெல்லாம் நம் தாய்ப்பாஷையிலுள்ள புராதன நூல் களே முதற்காரணம். அதை விருத்திசெய்வதில் நோக்கமற்று, முயலுதல். “ ஓர்சுவரை அஸ்திவாரமின்றி அடுக்கி அலங்கரிக்க முயலுதல், போனாகும். ஆதலின் அதற்கேதுவான் நெறியிலும் அறிவைச் செலுத்த அந்நூலை இறைஞ்சுகின்றோம்.

மேலும், நம் தாய்ப்பாஷையை விருத்திசெய்ய வேண்டியபல தமிழ்க்கலா சாலைகளும், சங்கங்களும், பத்திரிகை களும் தோன்றியும், நம்நாட்டில் அவைகளை ஆதரிக்கத்தக்கார் அனைவர் இருந்தும், பின் மறைந்துபோய் வருகின்றன என்பது யாவரும் அறிந்ததே! அதற்குக்காரணம் நம்மவரே. அதை உணராதது, மனம்போனவாறு பித்தற்றிவருகின்றனர். இவர்கள் கூறும் குறைக்கு ஆளாகும் நோக்கத்துடன் எவரும் எக்காரியத்தையுஞ் செய்ய முற்படார். இனியேனும் அக்குறைக்கு எவர்களும் ஆளாகாது, தாய்ப்பாஷையை விருத்திசெய்வதில் நோக்க முடைபவர்களாய் ஆங்காங்குப் புராதனக் கல்விகற்று, அதன்படி பொழுதி உயர்நிலைமையைப்பெற அருளும்வண்ணம் இறைவன் நிருவடியை இறைஞ்சுகின்றோம். மேலும், குணமும் நிதியுமுடையார் பலரது விருப்பின்படி, நாம் மேற்கொண்ட நமது “குணநிதி” ப்பத்திரிகை வாயிலாகப் புராதனக் கல்வி, தொழில், விவசாயம், பூர்வ அரசர்களின் நிலை முதலியவைகளைப் பிரசுரஞ் செய்து வந்ததிலுள்ள அருங்குணங்களை ஆராய்ச்சி செய்தறிந்த தமிழ்பிமானிகளில் சிலர் “இப்பத்திரிகை என்றும் நடை பெறுவதற்குச் சாதனமான, அச்சியந்திரசாலையை, ஏற்படுத்த முயற்சித்து” நமது பத்திரிகையையும் ஆதரித்து வந்தார்கள். அன்னார்களின் தூண்டுதல்களையும், தமிழ்பிவிருத்தியே தாம் கொண்ட வேடத்திற்குத் தக்கதென அறிந்து தற்போதும் பலரைத் தமிழைப் பயிலும்படிச் செய்து, எம்போன்றார் பலருக்குத் தாயகமாய் விளங்கும் பெரியாரின் ஆசியையும், நமது நன்பர்களது உதவியையும், அரனருளையுங் கொண்டு, திருவி,

எடமருதூர் தேற்கு வீதியில் “ஸ்ரீ பிரஹத் கந்தர குசாம்பிகா அச்சக் கூடம்” என ஏற்படுத்தியுள்ளோம். மேலும், அநிலேயே இம்மாத சஞ்சிகைகளை அச்சிட்டு வெளிப்படுத்த வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் நமது “சூணரிதி” யாங்குழி, தளர்நடையுடன் அன்பர் சுமத்திற்கு அணுகியது. இனி கெம்பீர நடைபுடன் உரிபகாலத்தில் விசாரந்து வந்து மகிழ்வூட்டுமாதலின் நமது நண்பர்கள் இம்மதியின் தாமதத்தைத் தம் மனத்திற் கொள்ளாதிருக்க கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

மேலும் நம் பத்திரிகையை நல்ல காகிதத்தில் அதிகப் பக்கங்களுடன் வெளிப்படுத்த விரும்பியதோடு நமது சந்தாதாரர்களின் ஆதரவுக்குத் தக்கவாறு பஷம் மாறாது மாதமிருமுறை யாகவும் வெளிப்படுத்த எண்ணியுள்ளோமாதலால், “சுடர் விளக்காடினும் நண்பர் எரிந்திடத் தூண்டுதோல் ஒன்று வேண்டு” மெனப் பெரியோர் அருளியபடி, நமது சந்தாதாரர்கள் தாங்கள் எடுத்துள்ள முயற்சியோடு தங்கள் நண்பர்களையும் சந்தாதாரமாகச் சேர்ப்பித்து எம்மை மேன்மேலும் உற்சாகப்படுத்தி நமது பத்திரிகையையும் தாப்பாறையையும் வளர்த்து அனைவரும் தமிழ்த் தொண்டராகும் வண்ணம் இறைவனடிகளை இறைஞ்சுகின்றோம். சபம்!!

உதையணன் கதை யாராச்சி.

[எல்லா உரிமைகளும் ஆசிரியரது]

வடநாட்டிலே கௌசாம்பி நகரிலே யாண்டு சேரும் சிறப்பொடு வாழ்ந்து வந்த உதையணன் என்ற அரசனது சரிதத்தைப் பலரும் பாடியிருக்கின்றனர். அச்சரிதத்தைக் கூறும் நூல்கள் தமிழில் உதையணன் கதை என்ற பெரும் கதை. உதையண குமார காவியம், சேதுபுராணம் விதாமச் சருக்கம் ஆதிய செய்யுள் நடையும் உதையண குமார காவியத்தைப் பின்பற்றி எழுதிய உதையணன் கதையும், வடமொழி நூல்களைப் பின்பற்றி ஒரு வடமொழிப்புலவர் எழுதி வைத்திருந்த வசன நடையைத்தழுவி மகிபாலன்பட்டி திருவன்குதி ரேசச் செட்டியார் எழுதிய உதையணன் கதையும், பெருங்கதையை

மிக்கபரிவொடு வெளியிட மகாமனோபாத்தியாய ஸ்ரீமத் உ. வே. சாமி
 னுதையரவர்களது உதையணன் கதைச் சுருக்கமும் உண்டு. வட
 மொழியிலே சோமதேவரியற்றிய கதாசரித்காரரும், சேமேந்திரர்
 இயற்றிய பிரகத் கதாமஞ்சரியையும் தனித்தது, நோபாளமான்மியம்
 என்னுதலில் பிரகத் கதாசலோகசங்கீர மென்ற 4524 சுலோகங்கள்
 டங்கிய பிரிவொன்றுண்டு. உதீதோய காவ்ய மென ஒரு நூலுமுண்டு.
 சுபந்து எழுதிய வரசுவதத்த மென்றொரு நூலும் உண்டு. பாஸன்
 எழுதிய சுவப்னொவாசவதத்தம் பிரதிஞ்ஞாயெளகந்தராயணம் என்
 ம் நாடகங்களிலும் இக்கதை காணப்படும். ஸ்ரீஹர்ஷர் செய்த ரத்ன
 நாவளி பிரியதர்சிகா என்ற நாடகங்களும் அக்கதையே கூறவன.
 ஆகிய இவற்றையெல்லாம் ஒருசேரத் திரட்டி ஆராய்வத ஈண்டு
 எடுத்துக் கொண்ட விஷயம். நடை கதைப் போக்கைத் தழுவி சில
 விடங்களில் உயரியதாயும், சிலவிடங்களில் எளியதாயும் காணப்படும்.
 முதலில் சேதுபுராணத்திற் கண்ட கதையைச் சுருக்கித் தருவேன்.
 பண்ணிநேர்மொழியாளான உமாதேவியாரைப் பங்கிலே யுடையாரெ
 ன சமயாசாரிய சுவாமிகள் பதிகம் பாடி மறைக் கதவினைத் திறந்த
 தாகிய வேதவனம் என்னும் திருப்பதியில் சுத்த சைவர் குலத்திலே
 ஞானப் பிரகாச கோத்திரத்திற் பிறந்து சேது சமஸ்தானதிபதிக
 ளின் குருவாய் சன்மானிக்கப்பட்டு அத்தலத்திலே வசித்து, சிவ
 ஞானசித்திக் கோருரை கண்டவரும், இலக்கண இலக்கியங்களில்
 கரைகண்டவரும், சம்மந்த முனிவர் முதலான பல மாணுக்கர்களை
 யுடையவருமான நிரம்பவழகிய தேசிகர்இயற்றிய சேதுபுராணம் வி
 துமச்சுருக்கம் கூறுமாறு:—

உம்பர் ராட்டில் வாழும் வசுக்கள் எண்மரில் விதாமனென்ப
 வனும் அலம்புசை என்ற நடன மாதும் நான்முகனது சாபத்தினால்
 பூமியிலே சகஸ்திரானிகளையும் மிருகாவதியாகவும் பிறந்தவரலாறு எ
 ன்னவெனின் கூறுதும்:—“முன்னை நாள் உலகுதவிய முண்டகமூர்த்
 தி, மன்னுநாமகண் மருங்கு சாவித்திரி வயங்க, பொன்னினுடுடை
 வேந்தனும் புலவரும் போற்ற, பன்னு மேழிசைப் பாணரும் சித்த
 ருஞ்சித்தரும் பரவ; பதமகன் றடைந்திடுமவர்பதத் திருவோடும்
 இதமுடன் ரொழுவெய்துநரிவர்களை வேறு, விதமுறத் தெரித்த
 வரவர் மெய்ப் பெயர் விளம்பிக், கதமில் கட்டியங் காரர் பல்லோடு

தீர்காட்ட; ஆதிவானவக் கதிவிடுத் தவனிமேற் பிறக்கப், போதுவார் தமைக் கண்டவ னேனைய டுலவ, ரேதமார் மக்களோடங் செமந்கெ ன்ன, பேதமென்றளம் பேதுநீ ஓத் தானே சில பேச; மெய்த்த நன் றயன் வினவலு மேவிய தேவரித் துணைப் பொழு தருளிண லிருந்த னர்; என் கை வைத்த நற்பகக் திருத் திரை மாற்றிரை முனது சி த்தமே லீளியென் றிடுங் குறியினைத் தெரிபபக் கொலுவீற் றிருந்த னன். பாந்நாபுரப் பரலொலி பாகநூல் பகரச் சோதிமேகலை பொ ன்மேகலையிற் றுளங்கக், காதல் வானவர் நிலயமோ, காமர் வொண் கவினோ யாது கண்களாற் பருகுவம் யாமெலாமென்ன; வினையிட் டுனவே யிசைபட் லிய ளிதங்கள் யானார் பேரவை யிருந்தவர் செவிக் கமுதிரைப்பச், சேனைதிச் சிறுசீகரந். தென்றல் மேற்சிதற, மாணி ழைச் சுடர் மடைந்தையான வரம்யைர் நாட்டிய நடித்தனர் ஆ வர் தம்மிற பலர் நடித்தபின் அலம்புசை நாமத் துவரிதழ்க் கொடி யாடினன்; அக்காலத்து அவளுடைக் துகிலைப் பவனன்பயில் வினா யாட்டால் மீதெழ நீக்கினன்; சபையிலிருந்த அயன் முதலோர் வெ ட்கினராய்த் தலை சாய்ந்தனர். வசக்களுள் ஒருவனை விதாமன் மாத்திரம் மாரன் புவாளிக்கிரையாகி அவளின் குறிக் தோற்றம் கிளைத்த காதலிற் பார்த்தனன். அவளும் அங்ஙனே அவனது ஆர் வத்தைப் பருகினன், கேசவனிலஞ்சி முளைத்த தாமரை மகன் அது தெரிசூழீஇவீவர் இவ்வாறு வேண்டவா ஆடுற்றது மரபோவென மு னிந்து, மண்டலத்தில் நீர்மனவியு மணாளனுமாகி, விண்டலத்தை விட்டு தித்திராவென்றனன்.

(தொடரும்)

இலக்கண விளக்க பாம்பரை திருவாரூர் சோமசுந்தர தேசிகர்.
திருமகள் துணை.

“நட்பு.”

இப்பூவுலகின்கண் அத்திமுதலறெம்பு ஈறாகவுள்ள எண் பத்துநான்கு லக்ஷம் ஜ்வராசிகளையும் படைத்துக் காத்துத்துடைக் கும் சச்சிதநந்தப் பாம்பொருளாகிய கருணாகரக் கடவுளினருளால் தற்போது வெளிப் போந்துலாவும் நமது குணநிதியின் இதழ் ஒன்று முதல் வரப்பெற்று அதன் நட்பைப் பெறலாயினோதலின், முதன்

முதல் நமது குணநிதிக்கு, நட்பு, என்னும் கட்டுரை வரையலாயினன். பிழையுளவேல் ஆற்றோர் பொறுக்க.

தட்பாராய்தல்.

நட்பு, உறவு, கேண்மை, சினேகம் இவைகள் ஒரு பொருட் சொற்கள். நட்பை இரு பிரிவாகப் பிரிக்கலாம். 1. நன்னட்பு, 2. தீ நட்பு. நன்னட்பாவது:— நற்குணம், நல்லொழுக்கம், நன்னடக்கை ஆகிய இவற்றைக் கைக்கொண்டோர் நட்பே நன்னட்பு தீ நட்பாவது:— கெட்ட நடவடிக்கையுடையோர்களின் நட்பே, தீ நட்பு. இங்ங்லாம் எத்தகையோரை நட்புக்கொளல் வேண்டும் என்பதை ஆராய்தல் வேண்டும். “ஆய்நதோய்ந்து கொள்ளாதான் கேண்மை கடைமுறை—தான் சாந்துயரந் தரும்” என்றனர் நம் நாயனார். நாம் ஒருவனைச் சினேகம் செய்யவேண்டின் அவன் குலம், குணம், குற்றம், சுற்றம் இவைகளை நன்கு ஆராய்ந்த பின்பே அன்னிடம் நட்புக்கொள்ளல் வேண்டும். இன்றேல் அவன் நட்பு, சாகும் வரையில் நமக்குத் துன்பத்தையே தரும். இது விஷயத்தில் நாம் ஜாக்கிரதையுடன் அறிந்து நல்லோர்களுையே சினேகித்தல் வேண்டும்.

“பாலோடளாய நீர் பாலாகுமல்லது, நீராய் நிறந்தெளிந்து கோற்றாதா—நேறிற் சிறியார் சிவமையுந்தோன்றாதா நல்ல பெரியார் பெருமையைச்சார்ந்து,, என்றனர் நாலடியார். பாலுடன் கலந்த நீர் பாலாகுமே யல்லாது, நீரைப்போற்றேன்றாது, அதைப்போல பெருந்தன்மை இதை நோக்கியே,

“குணனுங் குடிமையுங் குற்றமுங் குன்ற
வினுமறிந்தியாக்க நட்பு”

நாயனார்.

இவையுடைய பெரியோர்களைச்சேர்ந்தால் சிறியோர்களுடைய இழிதன்மைதோன்றாதாம். தெளிவிலார் நட்பிற் பகை நன்று என்றனர். அறிவிலாதவர்களின் நட்பைவிட பகை நன்று. “யானை யனையவர் நண் பொரீஇ நாயனையார், கேண்மைதழீஇக்கொளல் வேண்டும்—யானை, யறிந்தறிந்தும் பாகனையே கொல்லுமெறிந்தவேல், மெய்யதாவால் குழைக்கும் நாய்” நாலடியார், யானையானது இரைதருவோன்ஊதன் யஜமானன் எனத் தெரிந்திருந்தும் பாகனையே கொலை செய்யும், நாயானது தன் யஜமானனைறிந்த வேலானது தன்

ஹூடலில் ஊடுருவிப் பாய அப்போதும் அந்நாய் தன் யஜமானனிடம் வாலையாட்டிச்சந்தோஷத்தைக் காட்டும். ஆதலால் யானையைப் போன்றவர்களின் நட்பைத்தள்ளி, நாய்க் கொப்பானவர்களின் சினேகிதத்தைக் கைக்கொள்ளல் வேண்டும். நகைத்தற் பொருட்டன்று, நாம் நட்புக் கொள்வது. “நகுதற் பொருட்டென்று நட்டன்மிகுக்கிண்கண் மேற் சென்றிடித்தற் பொருட்டு” நாயனார் நாம் கெட்டவழிகளில் பிரவேசிப்பின், நமக்கு வேண்டிய நற் புத்திமதினைப் புகட்டி நல்லொழுக்கங்களைக் கற்பிக்கும் பொருட்டேயாம். இத்தகையோர்களின் நட்பு நமக்குக் கிடைப்பின், சமயவரி னிடித்துரைப்பர் தக்கவழி செலச்செய்வர்..... என்றனர் கற்றுணர்ந்த பெரியார்கள். சமயம் வாய்த்தபோது இடித்திடித்து நமக்கு நற் போதனைகளைப் புகட்டி நல்ல ஞானத்தைபுண்டாக்குவர். இத்தகையோர்களின் நட்பால் இம்மையில் சுகமும் மறுமையில் மோகமும் கிட்டுகின்றது. இதை நோக்கியே, “முத்தினை யளிக்கும் மோனகிலே சேர்க்கும், பத்தி மிகப்பெருக்கும், பண்ணிய— சித்தியெலாங் கூட்டுவிக்கும் நீர்குழுவலயத்தே நன்னெறியி-னாட்டுவிக்கும் நல்லோர்தம் நட்பு” என்ற படி இத்தகையோர்களின் நட்பால் பத்தி சித்தி தர்மசிந்தனை, இன்னும் நினைத்தவை யெல்லாம் கைகூடு மென்பது மிகையாகா.

இத்தகைய நட்பாளர்கள் “இன்னா செய்தாரை யொறுத்தலவர் நாண நன்னயஞ்செய்து விடல்.” என்ற நம் பொய்வாமொழிப் புலவரின் வாக்கிற் கிணங்க, ஒருவன் தமக்குத் துயரை விளைவிக்கிலும், அவன் வெட்கப் படும்படி நன்மையை யே செய்வர்.

உதாரணமாக தற்காலம் அவதாரபுருடரென உலகம்போற்றும் உத்தமராகிய மகாத்மா டாகாந்தியடிகளை யெடுத்தாக் கொள்வோம். இவ்வுலகில் அவருக்கு விரோதிகளை கிடையாது. தம் நண்பர்கள் எத்தகைய பிழைகளைச்செயினும், நம்காருண்ய கவரன்மென்டராவர்கள் அவருக்கு எத்தகைய இன்னல்களை விளைவித்தபோதிலும், அதனைப்பொறுமையோடு ஏற்று, அதற்குப் பிரதி நன்மையையே செய்யும் சுபாவமுடையவர். நம்தேசத்திற்காக, நம் நாட்டினரின் கேடமத்திற்காக, எத்தகைய இன்னல்களுறினும், என் உடல்பொருளாவி மூன்றையும் தத்தம் செய்யத்தயார் என்னும் இத்தகைய உத்தமர்களைப் போன்றாரையன்றோ உலகம் போற்றும். இத்தகைய உத்தம சிகாமணிகளின் நட்பன்றோ! நமக்கு வேண்டும்;

சாந்தனையுந் தீயனவே செய்திடினுந் தாமவரை
ஆந்தனையுந் காப்ப ரறிவுடையோர்—மாந்தர்,
குறைக்குந் தனையுந் குளிர்நிழலைத் தந்து,
மறைக்குமாந் கண்டிர் மரம். என்ற படி,

ஓவன் ஒரு பெரிய விருகூத்தைக் கோடாரி கொண்டு வெட்டி அதற்குத் துன்பத்தை யுண்டாக்கினும், அவ்விருகூமானது அவனால் வெட்டுண்டு கீழ் வீழ்கிற வரையில் அவனுக்கு நிழலைத் தருமாம். அது போல ஒருவன் சாகும்வரை, பெரியோர்களுக்குத் தீமையையே செய்து வரினும், அப்பெருந்தகையாளர்கள், கடைசிவரையில் நன்மையையே செய்வார்கள்.

மேற்கூறிய பெருந் தன்மைகளையுடைய நண்பன் எத்துணையோ பேர் நமக்குண்டெனினும், நம்மைப் பல வழிகளிலும் சீர்க்கிருத்திப் பீரகாசமடையச் செய்தவன் ஒருவனே. அவன் மாதம் மாதம் வந்து காக்கி கொடுப்பான். அன்னோனை நம் குணநீதியின் நேயர்கட்கு அறிமுகமாக்க வேண்டியதவசியம். அவன் யாரெனின், ஆனந்தன்; சதா ஆநந்தத்தை போதிக்கக் கூடியவன்.

நல்லாரைக் காண்பதுவு நன்றே நலமிக்க
நல்லார் சொற் கேட்பதுவு நன்றே—நல்லார்
குணங்களு ரைப்பதுவு நன்றே யவரோ
டிணங்கி யிருப்பதுவு நன்றே. என்றபடி,

நல்லோரைப் பற்றிப் பேசப் பேச இனிக்கும்; இத்தகைய நண்பன் தான் நமக்கு வேண்டும். இனி தீநட்பைப் பற்றிச் சிறிது கூறி இக்கட்டுரையை முடிப்பாம்.

(தொடரும்.)

எ. வ. குப்புசாமி முதலியார்.

எ மூ ர் .

பாஷை.

(156-வது பக்கத்தொடர்ச்சி)

தமிழ்ப்பாஷையானது மூவகைப் பெரும் பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு முத்தமிழ் என்று வழங்கப்படுகிறது.

“முத்தமி முடைவினை முற்படுகிரிதனில்
முற்பட வெழுதிய முதல்வோனே”

என்று அருணகிரியாரும்,

“மும்மலையும், முந்நாடும், முந்நதியும், முப்பதியும்,
மும்முரசும், முத்தமிழும்”

என்று சீத்தலைச் சாத்தனாரும்,

“முத்தமிழு நான்மறையு மாணுன்கண்டாய்”

என்று அப்பர் சுவாமிகளும்,

“சங்கத் தமிழ் மூன்றும்”

என்று ஒளவை முகாட்டியாரும்,

முத்தமிழ்க்கனி யின்றிறைபோகிய

வுத்தமக்கனி கட்டுகொன் றுணர்த்துவேன்”

என்று கப்பரும்,

“மோனை முத்தமிழ் மும்மதமும் பொழி”

என்று ஒட்டக்கூத்தரும் கூறிப் போந்தமையால் தமிழ் மூவகைத்
தென்பது தெற்றன விளங்கும். முத்தமிழாவது இயற்றமிழ், இசைத்
தமிழ் நாடகத்தமிழ் என்பவைகளாம்.

இயற்றமிழாவது மக்கள் இயற்கையாய்ப் பேசுவதும், எழுது
வதும் ஆகிய எழுத்தும் சொல்லும் அச்சொற்கள் பொருள்படுமாறு
செய்யுளாக்குமாறும் கூறப்படுவதாகும். இசைத்தமிழாவது, இசை
யைப்பற்றிக் கூறுவதாகும். இதில் சிந்து, சும்மி, தெம்மாங்கு, இசை
நூணுக்கம், தேவாரம் முதலியன அடங்கும். நாடக(கூத்து) தமிழ்
இயலுமிசையுங் கூடிய வழியே உண்டாவதாகும். இது நடிகர்களின்
சம்பாஷணையும், அவர்களால் பாடப்படும் இசை முதலியனவுமாகும்.

இம்மூவகைத்தமிழுள் இயலும், இசையும் ஒரு சிறுது விளங்கு
கின்றதே யன்றி மற்றைப் பண்டைய இயல், இசைநூற்களும், கூத்
துத்தமிழ் நூற்களும் யாண்டுள்ளனவோ அறிகிலேம். பண்டை நூற்
களெல்லாம் அவ்வப்போது உண்டான கடல்கோலினாலும், மற்றுமு
ள்ள இடையூறுகளினாலும் அழிந்தும், சிதைந்தும் போயினவென்று
ஆராய்ச்சியாளர்கள் கூறுகின்றார்கள். அவ்வாறு அழிந்தனபோத

எஞ்சிய நூற்கள் மிகச்சிலவேயாகும். இவைகளும் சுற்பாரின்றி வீடுகளில் கரையானுக்கும், மண்ணுக்கும் விருந்தாகின்றன.

இவ்வாறு நமதருமைத் தமிழ் நூற்கள் அழிவதற்குக் காரணம் நமது நாட்டில் ஆட்சிமுறை அடிக்கடி மாறிக்கொண்டு வந்ததேயாகும். நமது தேயத்திற் படையெடுத்த மன்னர்களெல்லாம் நம்முடைய கைத்தொழில், வியாபாரம், ஆட்சிமுறை, நாகரீகம் முதலியவற்றின் உன்னத நிலைமையைக்கண்டு பொறுமைகொண்டு இவற்றை, அடியேடு அழிப்பதற்குவேண்டிய முயற்சிகளைச் செய்துகொண்டு வந்ததனால்,

“மானந் குலங்கல்வி வண்மை யறிவுடைமை
தானந் தவமுயற்சி தானாண்மை—தேனின்
கசிவந்த சொல்லியர்மேற் காழுறுதல் பத்தும்
பசிவந்திடப் பறந்து போம்”

என்றபடி வறுமையின் கொடுமையால் நம்நாடு எல்லாவற்றையுமிழந்து நாளுக்குநாள் மிகச் சீரகேடான நிலைமைக்கு வந்துகொண்டிருக்கிறது. மேலும் பண்டைக்காலத்துத் தமிழ்மன்னர்கள் தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சியை நாடியவர்களாய்த் தமிழ்ப் பாவலரையும், பெரியோரையும் வேண்டிய ஆகரவுகள் செய்து காப்பாற்றுவாராயினர்,

[தொடரும்]

E. K. சிருஷ்ணமூர்த்தி அய்யர்.

நமது நகர், ஸ்ரீமத் ம. சோமசுந்தர தேசிகரவர்கள் மனப்பாடம்
கேட்டுப்பிரசாரம்செய்த

1. தாம்பூலத் தரிக்கும் முறை.

தருமடைக் காயி னடிமுடி யிரண்டுந்
தழைத்தவெள் ளிலைதுனிக் காம்புந்
தனிநெடுநரம்பு மூன்றுட னிரண்டுந்
தள்ளியே வருந்துதல் தகவாம்.

உருவவெள் ளிலையைச் சேர்த்து நீநிடாதே
வொன்றொன் றுய்த்தடவுத னன்றென்

ரோதுமாகம புராணசாத் தீரங்கள்
ஒன்றிட மூத்தவ ஞறவாம்.

அருமையா மிரண்டிற் கழகதாமுன்றி
லருந்துயர் பிணியதா நான்கி
லணுகிடம் போக மைந்தினிற் றனம்வாழ்
வருள் சூதல் பெருகிடு மென்றும்.

வருமிருமுன்று மத்திம மேழில்
வரும்பகை யெட்டிட வசியம்
வயங்குடுமான் பதுதான் மாண மீரைந்தில்
வளர்ந்திடும் மோகமென் றுரையே.

2. உரைத்தவித் தொகைமே லெவ்வளவுண் டாலு
முத்தமம் வெள்ளிலை யதனை

யுலர்ந்தபாக் கிட்ட பின்னிட லாகா

துண்டிடிற் குருவதை யாமால்

நிரைத்தகுற் றங்க ளேழையுங் கூட்டி

நிரணயந் தப்பியுண் டவர்கள்

நிலமிசை செய்த புண்ணியம் பஸியா

நீடுயர் நேர்ந்துழல் வார்கள்

வரைத்தபா மாது மாமகள் செல்வம்

மருவிடா பெருநவக் கிரகம்

வலுவதா யிருந்தும் பலநல்கா தாகும்

வஞ்சகத் தரியலர் முதிர்வர்.

துரைத்த னத்தவரும் பகைப்பர்தன் மனையுஞ்

சொல்லறிந் தனுதின மதியாள்

சொன்னதிற் பொருளைத் தெரிந்துதாம் பூலஞ்

சோர்விலா தருந்துதல் சுபமே.

சு ப ம் .

ஊலண

தாய்மொழியை வளர்த்தல்.

(160வது பக்கத்தொடர்ச்சி)

உ. நமது புலவர்கள்.

இக் கிருக்கூட்டத்தார் நமது தாய்மொழியைப்பற்றிச் சிறப்பித்து 'இஃது ஓர் உயர் தனிச்செம்மொழியாம். இதில் எல்லாவளங்களும் நிறைந்துள்ளன' என்று கூறிக்கொண்டு காலத்திற்கேற்றவாறு வேண்டும் பலவற்றைச் சேர்த்துக் கோடற்கு முட்டுக்கட்டைகளாக இருந்துவருதல் கூடாது. சொற்களைப் புதுவதாகப் படைத்துக்கொள்வதற்கு ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார் ஆணை தந்துள்ளார் என்பதை இவர்கள் அறிந்தே இருப்பார்கள் என்பது ஒருகலை. ஆதலின் அன்றார், நமது தண்டமிழை உலகவழக்கழிந்த, உயிரற்ற சில உயர்தனிச் சொம்மொழிகளோடு ஒப்பிட்டுப் பெருமைப்படுத்த முயலலாகாது. ஆனால், அன்றார் நமது தாய்மொழியாம் தண்டமிழை உலகவழக்கிலுள்ள, உயிர்த்திருக்கும் உயர்தனிச்செம்மொழி என்று கூறிச் சிறப்பிக்க முயலல்வேண்டும்.

ங. கழகங்கள்.

இவை ஆண்டிற் கொருமுறை கூட்டங்கூட்டிச் சில துறாவெண்பொற்காசுகளைச் செலவுசெய்து ஆடம்பரத்துடன் பலர் ஒன்று கூடிச் சிலர் சிலவற்றைப்பற்றிப் பேசிக் கலைவதாற் சிறிதும் பயன் விளைந்துவிடாது. ஆனால், அவை, அங்ஙனஞ்செய்தமட்டில்தங்களது கடமையை நிறைவேற்றியதாகக் கருதிவிடாது அதனினும் மேலாக மொழியின் வளர்ச்சிக்கெனப் பல துண்டுப்பிரசுரங்களை ஏராளமாய் வெளியிட்டு எவர்க்கும் இலவசத்தில் எளிதில் கிட்டுமாறு செய்து வரல்; என்றும் நின்று நிலவக்கூடிய தகுதியினையுடையதும், சமயப்பகுதி கல்விப்பகுதிசரிதப்பகுதி, செல்வப்பகுதி உழவுப்பகுதி, கைத்தொழிற்பகுதி, விபாபாரப்பகுதி, அரசியற்பகுதி ஆகிய பல பகுதிகளையுடையதுமான சில மாதாந்தச் செந்தமிழ்ப் பத்திரிகைகளைத் தக்க ஆராய்ச்சியாளர்களைக் கொண்டுஎழுதுவித்து வெளியிட்டுவரல்; எனிய இனியநடையிலுள்ள பலசிறந்த உரை நூல்களை வெளியிடல் ஆகியவற்றையும் மேற்போட்டுக்கொள்ளல்வேண்டும். அன்றியும், அ

வை, பொருள்வருவாய் ஒன்றினையே சூழிக்கொண்டு இவற்றை மேற்போட்டுக் கொள்ளலாகாது தமிழ்மக்களது அறிவு வளர்ச்சி ஒன்றினையே சூழிக்கொண்டு மேற்போட்டுக் கொள்ளல் வேண்டும். இத்தகைய அரியசெயல்களை மதுரைதமிழ்ச் சங்கத்தாரும், சென்னை தமிழர் கல்விச் சங்கத்தாரும் மேற்போட்டுக்கொண்டு செய்ய முன்வரலாம். இம் முறையில் உழக்கத்தக்கவெறு பல கழகங்களும் உள. அதை அங்ஙனம் செய்ய முன்வருதல் மாத்கிரம் போதியதாகாது. தமிழர்களும் அவற்றைப் பெரிதும் பாற்றி வளர்த்து வாங்கிப் படித்ததப்பயன்பெற முந்துறல் வேண்டும். இங்ஙனம், பலர் படித்தறிந்துகொள்ள முன் வருவாராயின், அத்தகைய ஆராய்ச்சி நிறைந்த இன்றியமையாத பலபத்திரிகைகளும், நூல்களும் வெளிவருவதும் இயலாததொரு காரியமன்று. தமிழ்மொழிமாட்டிப் பேரன்பு உண்டு என விருது பேசிக்கொண்டு இருப்புக்கடலை மயப்போலக் கடினமான நடையில் சிலவற்றை எழுதி இயற்கைக்கு மாறாக நடக்காமலும் இருக்கவேண்டும். சுற்றுப்பக்கங்களிலுள்ள ஊர்களுக்கு உறுப்பினர்களை அனுப்பி மொழியின் உயர்வையும், அதன் இன்றியமைபாமைபையும் விரித்துக் கூறுவித்தும் ஆங்காங்குக் கிளைக்கழகங்களை நிலையிடுகின்றதும் வளர்ந்துவர முயல் வேண்டும். தாம் பேசுவது இன்னமொழி யென்பதைக் கூட அறியாத பல தமிழ்மக்கள் இன்னும் நமது தமிழ்நாட்டில் பத்தாயிரக்கணக்கில் இருக்கின்றார்கள் என்பதை தரழ்மையுடன் கழகங்களை நடத்துவோர்க்கு நினைப்பூட்டுகின்றேன்.

ச. ஸ்தலசுய ஆட்சி ஸ்தாபனங்கள்.

நமது தமிழ்மொழியைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டஸ்தல சுய ஆட்சி ஸ்தாபனங்கள் நமது நாட்டிற் பல இருக்கின்றன. அவை அனைத்தும் முதலில் தங்களுடைய கடிதப் போக்கு வரத்துக்களையும், ஏனைய நடவடிக்கைகளையும் நமது தாய்மொழியிலேயே செய்துவரல் வேண்டும்.

[தொடரும்]

ஊ. சா. வேங்கடராமையர்.

தொண்டைமான் இளந்திரையன்.

(162-வது பக்கத்தொடர்ச்சி)

இனி மணிமேகலையை ஆராய்வீவன். பிறர் காட்டும் மணிமேகலைச் செய்யுளடிகள் நாககன்னியை மணந்தவன் நெடுமுடிக்கிள்ளியென்று கூறுவதால் ஆசிரியர் நச்சினூர்க்கினியரும் புராணங்களும் கூறும் சாலீசுகனுடன் பெரிதும் முரண்படுகின்றதே. கரிகாலனது மகனாகிய நலங்கிள்ளியின் மக்களாகிய ஒன்பது கிள்ளிகளுட்பட்ட கிள்ளிவளவற்கும் பெயராய்ப் புகாரில் ஆண்டுவந்தகிள்ளிவளவனென்னும் நெடுமுடிக்கிள்ளி கவி. 3307—52-வரை இருந்தவன். இவனே மணிமேகலையில் கூறப்பட்டோன். இவன் பீலிவளைபாற்பெற்றமகன். புகார் கடல்கொண்டபின் இளந்திரையன் யிதந்து தொண்டைநாடு சேர்ந்து, காஞ்சி யரசரிமை யிழந்திருந்ததிரையனும்பராமரிக்கப்பெற்று தொடுகழற்கிள்ளியை வென்று, அந்நாட்டிற்குரியவனாய்ப் பின் இளந்திரையனெனப்பட்டா னென்பதோர் தீதகம் திரையனாகவலால் விளங்கும். இதனால் பெரும்பாணாற்றுப்படைத் தலைவற்கு இப் பீலிவளைத் தலைவன் வேறுதல் தெற்றென விளங்கும். அம்மட்டோர்! மணிமேகலையில் நாககன்னியின் மகன் மணிப்பல்லவத்திற் கம்பளச் செட்டிபால் கொடுக்கப்பட்டு அவனாகொண்டிபோகப்பட்டானென்றிருக்க, உரையாளர் நாகலோகத்திலிருந்து தொண்டைக்கொடியால் சுற்றிக் கடலில் விடப்பட்டானென்றன்றோ கூறுகிறார். மற்றும் கம்பளச்செட்டி பிள்ளையைக் கொண்டிபோகையில் கடலில் மைந்தன் ஆழந்ததாகக் கூறிய மணிமேகலை மீண்டும் கரைசேர்ந்தானெனக் கண்டிலமே! தொண்டைக்கொடியால் கடல்வழிவிட மைந்தன் மீண்டும் கரைசேர்ந்தானென்றன்றோ கூறுகின்றார்? அன்றியும் அம் மணிமேகலையில் தன் புத்திரன் கடலுள் ஆழந்தான் என்ற செய்தி கேள்வியுற்ற சோழன் இரத்திரவிழாவை மறந்து அவனைத் தேடிச்செல்ல அதனால் காவிரிப்பூம்பட்டினம் கடல்கொள்ளப்பட்டது என்னும் விருத்தாந்தமன்றோ கூறப்பட்டுள்ளது. இங்ஙனம் காவிரிப்பூம்பட்டினம் அழிந்ததாக் கூறும் செய்திக்கும், கடல் வழிவிடக் கரைசேர்ந்த தன் மகனுக்குச் சோழன் தான் முன்பு வாக்களித்தபடியே தன்னரசுவுரிமையைத் தந்தான் என்னும் ஆசிரியர் நச்சினூர்க்கினியர் கூற்றுக்கும் ஒரு சிறிதும் ஒற்றுமையுண்டோ கூறுமின்! இவ்வாறுக

உரையாளர் கூற்றுடன் இடத்தினும் பெயரினும் சம்பவத்தினும் முற்றிலும் மாறுபட்ட ஓர் கதையை ஆசிரியர் கூற்றுடன் பொருந்து மாறு அப்பிறர் எந்தவலிகொண்டு நிறுவவுரோ? ஆகலின் இதனும் பயனின்று. ஆதலால் யாங்கூறும் வரலாறு அப்பிறர் கூறுவதிலும் மேலான தேவாம்சப் பிறப்பாயிருத்தலின் இதுவே ஏற்புடைத்தாமாறு காண்க. இனி கங்கபல்லவவமிசத்தில் ஆ தொண்டைமான் II என ஒருவர் உண்டு. இவர் வேறு. தொண்டைமான் இளந்திரையன் வேறு. இவ் வாதொண்டைமான் 8-ம் நூற்றாண்டினந்தத்து, கோக்கள்ளியென்னுஞ் சோழவரசர் தொண்டைமான் வழிவந்து நாகருக்குத் தலைவகைவிருந்த ஒரு வேளிரின் புதல்வியாகிய நாககன்னியை மணந்து அவ்விருவருக்கும் தோன்றியவர் ஆவர். இவர் தமது வாணனை வினாளைக் கழிக்காது, தமது காலத்திற் பெரும்பகுதியைப் பகவத் கைங்கர்யத்தில் பரபக்தியில் ஈடுபடுத்தியவர். இவர் தம்மை மறந்து நெடும்போழ்து பாநிஷ்டையி லமர்ந்திருப்பாரென்பதும் அங்ஙனமிருத்தற்குரிய ஏழர்த்தங்களை யுடைய நெஞ்சிற்பதியத்தக்க சர்வாதிகாரமான ஒளதாரியத்தை யுடைத்தான திருமந்திரத்தைப்பகவானுபதேசிக்கப்பட்டவரென்பதாணம். மேலே காட்டும் திருமங்கையாழ்வாரருளிச் செய்த பெரிய திருமொழி 5-ம் பத்து 8-ம் திருமொழி 9-ம் பாட்டினாலே இனிது விளங்கும். அது,

“துளங்குநீண் முடி யரசர்தம் குரிசில் தொண்டைமன்னவன்

கிண்டிறலொருவற்கு

உளங்கொ ளன்பினோ டின்னருள் காந்து அங்கொடுநாழி

கையேழுடனிருப்ப

வளங்கொள் மந்திரம் மற்றவர்க்கருளிச் செய்தவா றடியே

எறிந்துலக

மளந்தபொன் னடியே யடைந் துய்ந்தேன் அணி பொழில்

வாங்கத்திருத்தம்மானே.”

(தொடரும்.)

ரா. சம்பந்தமுதலியார்.

நம்மாழ்வாரவ து திருச்சீர்த்தொடை

(169-வது பக்கத்தொடர்ச்சி)

வீடுமீன் முற்றவும்—வீடுசெய்தும்முயிர்

வீடுடை யானிடை—வீடு செய்மின்னே

என்ற திருப்பாடலை முதலாகக் கொண்ட முதற்பத்து இரண்டார் திருமொழி யாவரும் போற்றத் தக்கது. அதனையருளிய நம்மாழ்வாரும் நம்மாற் போற்றத்தக்கவர்.

திருச்சீர்த்தொடை

மிக்க இறைநிலையு மெய்யா முயிர்நிலையுந்

தக்க நெறியுந் தடையாகித்—தொக்கியலும்

ஊழ்வினையும் வாழ்வினையும் ஓதுங் குருகையர்கோன்

யாழினிசை வேதத் தியல்

இவ்வாறு நஞ்சடகோபர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய துவ்ய பிரபந்தம், சொன் னோக்கும் பொரு ணோக்கும் அமைந்த செவ்விய தமிழாதலிற் திருச்சீர்த்தொடைபாம் இத்தொடர் மொழி முன்னர்த் திருமொழி கக—ம் பாடல்

சேர்த்தடத் தென்குரு—கூர்ச்சட கோபன்சொற்

சீர்த் தொடை யாயிரத்—தோர்த்தவிப பத்தீத.

என்றதிற் கண்டது, பகவத் குணப்பிரதி பாதகமான ஆபிரத் திலும் இத் திருவாய் மொழி எம்பெருமானையுணர்ந்துசெய்யுதலின் உரைவல்லார்தன்உபாதேபதமத்து வத்தைப் ப்லமாக அருளிச்செய்தார். இதில்—வ்யதிரித்த விஷயங்களைவிட்டுச் சர்வேச்வரன்பக்கல ஆத்மாவை ஸமர்ப்பியுங்கள்" அவ் விஷயங்களைத்தோஷநர்சனம் பண்ணவே விடலாம்; திபாஜ்யாம்சம் இன்னது" பற்றும் விஷயத்தின் நலம் இஃது; பற்று மிடத்து வருமந்தராய் பரிசார மின்னபடி; அஸ்கஸ்வாபம் இத் கன்மைத்து அதனை ஸம்பந்தஜ்ஞான முண்டாகவே பொருந்தலாம்; வேறு உபகரணம் தேடல் வேண்டா, அவன் தந்த கரணங்களை அவனுக்கு ஆக்க அண்மையும்; அவ்வாறு செய்யப் பஜந விரோதிகள் தந்நடையே விட்டுப் போவர்; பஜநத்துக் காலம்பந மான மந்திரமின்னது; இது தான் வாயின் வந்தபடி சொல்லிற்றொன் றல்ல; சேதனருடைய ஹிதத்துக் கீடாக ஆராய்ந்து சொல்லியது; ஹிததம மானது; ஆகலின் எப்பொழுதும் ஓரப்படுவது, ஓர்த்த

இப்பத்தை நெஞ்சிலே சேர்—அறுசந்திஎன்றார். சேதனருக்கு ஹி
தமாவது ஈதென்று ஆப்தமானவர் நிரூபித்துச் சதுர் வேதவழி
யே சொல்லிய பொருளையும், உபாசகானுக் கிரகந்தால் உபாஸ்ய
னுடைய கல்பாண குணங்களையும், எழுத்து ஆதியசுப்தலக்ஷண
கத கவிக்கவயவஞ் சிதறாமல் இயைத்துத் தொடுத்தமைபால் இஃது
சீர்த்தொடையென்க. இங்ஙனம் செம்பொருளைச் செஞ் சொல்லால்
வடமொழி இருக்காதி நான்மறைக்கும் இயைபக்கூறாமாற் நின்
இலர்க்கும் ஏனைக்கவிசுட்கும் பெரிதும்வேற்றுமையுளது.

(தொடரும்)

ப. அ. முத்துத்தாண்டவராய பிள்ளை.

(167 வது பக்கத்தில் விடுத்த வினாவிற்கு விடைகள்)

ஆவிடை ஆடுஎன ஆது வாய்வடு
தூவது பழநகர் துறையுமாகுமால்
மேவிய வெள்ளெழுதி விரவு மக்கரம்
ஆவடு துறையெனவறைய லாகுமே.

பூ-ராஜமுதலியார்
சீர்காழி

அக்கரத்தைந் தமைந்த தலத்தின்பேர்
அறியவேண்டி நீரந்தக் குணநிதிப்
பக்கநூற்றறு பத்தேழிற் பார்த்தனம்
பாவலர்க்குப் பொருளைப் பகருவாம்
தக்கதோர்மரம், சூரியன் ஓர்நதி
தானு தானிய மோர்கனி தாழ்வென
ஒக்க வந்த பொருளின் நடுப்பெயர்
ஒன்றிரண்டினை நீக்கவுண் டாகுமே

சண்முகசுந்தரம் பிள்ளை,

திருவிடைமருதூர்

வீடு கதை வினா

மூன்றெழுத்துப் பெயர்களில் மூன்றதில்
 மூன்றிடையிலிருந்து ததால்முனம்
 தோன்றலைத்தொழ முன்னையும் பின்னையும்
 தோழமின்றித் தரும்பொருள் நல்குமே
 யின்ற வந்த யிடைகளு மில்லையல்
 யீசனாக முதலய னீரதாம்
 சான்ற மாலின் சயன நடுவதாம்
 சாற்றி னோருக்கென் வதனஞ் சாருமே

சண்முகசுந்தரம்பிள்ளை

இராஜராஜேஸ்வரி

—————

(171வது டக்கத்தொடர்ச்சி)

சிபன் :- சிரித்துக்கொண்டே, ஒன்றுக்குமில்லை. பையனுக்கு
 மூன்று ஆகப்பாசுபிறந்து. நமது வீட்டிற்கு வேலை செய்ய ஆ
 றவயது பையன் தேவை. தாங்கள் சொன்னதினால் இங்கு
 ஆறுவருடங்களுக்கு முன் தங்களைச் சாரந்த இவ்வம்மணியின்
 புத்திரன் நமக்கு உதவுவானே என்று எண்ணினேன்.

அதற்குக்ககுதியில்லை. உங்களிடம், இவ்வம்மணி அடைக்கலம்
 த வந்த பிறகு தானே ஷண்முகம் உற்பவித்தான்.

டாக்டேரி :- சிறிது விழித்துக் கொண்டு, ஆமாம். இவ்வம்மணிஎன்
 னிடம் வருய்ப்பொழுது 10மாதகருப்பம். இவள் இப்படி இருக்கு
 ம் நிலையில் இவள் புருஷன் தவறி விட்டான். அதுமுதல் இங்கே
 யே இருக்கிறாள்.

வாலி :- ஆமாம்! கோபத்துடன், அவள் புருஷன் இறந்ததும் உம்
 மிடம் வந்து விட்டானா! ஏனய்யா இவ்விதிவஷம். இம்மாதிரி
 உலகில் எவ்வளவு பேரப்பா குடியைக் கெடுக்கக் கிளம்பி
 இருக்கின்றீர்கள். இப்பொழுது உம்மை மன்னித்தேன். மறுபடி
 ஒருதரம் உங்களை இவ்வூரில் காணலாகாது, ஜாக்கதை தெரியு
 மா! என்று சொலி விட்டு வாலிபன் அப்புறம் சென்றான்.

இது நிற்க அசுஷத்திரிய வீதியின் மேல்கோடியில் உன்னத
 அரண்மனைகளும் தோட்டங்களும் இருந்தன. அவற்றில் ஒரு
 அரண்மனையின் நான்காவது மாடியில் மின்னற் கொடி
 போன்ற மேனியும், ஸ்வர்ண கஜிதமான நிறமும் ஸாமுத்திரி

லக்ஷணங்கள் முப்பத்திரெண்டிலும், ஒன்றாவது குறைவில், லாமல், எல்லாம் ஒருங்கே, ஒர்வடிவு எடுத்து வந்தாற் போல ஒர் யுவதி ஈந்து அம்மாணகளை ஏககாலத்தில் அவைகளைக் களிலிருந்து தவறிவிழாதபடி அவை வண்டுபோல் மேலெழுந்து மாலையைச் சூழ்ந்து வரவும், மாலையில் மறைந்த பந்து மீண்டும் கையில் வந்து விழவும் கூந்தலின் பக்கம் சென்ற பந்து முகத்தின் பக்கம் வரவும்மேலே போன அம்மாண மறுபடியும் மாலேக்குள் மறையவும் இப்படி அம்மாணவினையாடிக்கொண்டே மயில் போல எட்டு திசை களிலும் உலாவிடும் குங்குமமணிந்தும் அம்மாண வினையாடிக்கொண்டிருந்தாள். அவள் அப்படி வினையாடும் காலத்தில் கூந்தலில் அணியப்பட்டபூமாலேசிகைத் தது; கழுத்திலுள்ள முத்துவடம் அவளது குடத்தை தகர்த்து நின்ற தனத்தின் மேல் துள்ளிக் குதித்தாடிற்று. காதி லுள்ள வைரத் தோடுகள் பிரகாசித்தன. கால் சிலம்புகள் சப்தித்தன. இவ்வணிதையின் ஒவ்வொருவருப்பும் பார்ப்போர் மனதைக் கவர்ந்து பிரமிக்கச் செய்தன அரம்பை ஊர்வசிமுதலிய தேவ மாதர்களை ப்பழித்த அவளுடைய சந்திர முககாந்தி யானது கபடமின்மையையும் பரிசுத்தத்தையும் தயை தாக்ஷண்யம் முதலிய மேன்மையான குணங்களை விளங்கச் செய்தது. அவளது முகம்குளிர்ச்சி பொருந்திய சந்திரனப்போல் எப்பொழுதும் புன்முருவ லுடன்பார்ப்போரை மயங்கச் செய்து அவளிடத்து ஓர்வித அன்புகொள்ளுமாறு செய்தது. சுபாவ மாகவே மை தீட்டப் பெற்றவை போல் அவளது கண்கள் கயல் மீன் ஒத்திருந்தன. மான் பார்க்கின்றதுபோல் பார்த்து பிறரைத் தன் வயப்படுத்திக் கொள்ளும் சக்தியை உடையவளாய் இருந்தாள். அவள் வாயினின்றும் பிறக்கும் ஒவ்வொருவார்த்தை அவளுடைய சிறந்த கூர்மைபான புத்தியையும் மேன்மையான கல்வித் திறத்தையும் காண்பித்தன. நற்குண நல்லொ முக்கங்களைத் தவிர வேறென்றும் அறியாத இந்த யுவதி ஸங்கீதம் கல்வித் திறம் துட்ப அறிவு புத்திகூர்மை தயை தாட்சண்யம் கருணை முதலியவைகளை ஒருங்கே அமையப் பெற்றிருந்தாள். (தொடரும்) G. A. சாஸ்திரி

வியாசப் பரிசளிப்பு

மாணவர்கள் இல்லற த்தைப்பற்றி ஓர் வியாசம் வரைந்து இனிய செந்தமிழ் நடையில் 25-3-25 க்குள் அனுப்ப வேண்டும் அவ்வாறு அனுப்பும் வியாசங்களைத் தமிழறிஞர்களால் பரிசோதனை செய்வித்து அதில் முதன்மையில் தேற்சியுற்றவருக்கு ஓர்வெள்ளிப் பதக்கம் இனும் அளிக்கப்படும் என திருமங்கலக்குடிஸ்ரீ சாஸ்வதி விலாச சன்மார்க்கசங்கம்" காரியதரிசி அறிவிக்கிறார். ஷெவியாசங் க்ட்கு சர்வ உரிமைகளும் சங்கத்தார்க்ட்குண்டு

தருமபுரம் ஆதீனத்துக்குச் சொந்தமான திருவிடைமருதூர் பிச்சைக் கட்டளையென்னும் கட்டளையானது சொற்பநாளாக சரி வர நடக்கவில்லையாம் நைவேத்தியத்துக்கு அரிசியில்லையாம், கார் வாரைக் கேட்டால் நான் இது வரையிலும் போட்டது போரும். இனி மேலும் கடனுக்குப் போடமுடியாது என்கிறாராம், சூத்த கைக்காரரைக் கேட்டால் நெல் கொடுக்கப்பண்டார சனனதி உத்தர வில்லையென்று சொல்லுகிறாராம், சந்நிதானத்துக்கோவென்றால் எத்தனையோ பெரியதேவஸ்தாங்களை பறக்கவிட்டு வேடிக்கை பார் த்துக்கொண்டிருக்கும் நிலமையில் இந்தக் கட்டளையைக் கவனிக்க கட்டவில்லை போலும். ஸ்ரீ மகாலிங்கஸ்வாமிதான் அன்றூர்திருவு ளாதகிற புகுந்து திருத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

நம் குண நிதி நேயர்களுக்கோர் வேண்டுகோள்:—

நிகழ்மதி சஞ்சிகை அச்சாகி வருகிறது. இவ்வாறமே வெளியா குமெனநம்புகிறேன். அதற்குச் சாதனமாக இதுவரையில் சந்தா அனுப்பாத சந்தாதாரர்கள் தங்களது சந்தாத் தொகையாகிய ரூபா 1—0—0 யும் அனுப்ப வேண்டுகிறேன். இனிமேல் வரும் சஞ்சிகைகள் வி. பி. போஸ்டில் அனுப்ப நேரிடுமென்பதையும், அதனால் அதிக செலவும், நமக்குச்சிரமும் ஏற்படுமென்பதையும், அறிவித்துக் கொள்ளுகிறோம்.

மதிப்புரை

நவஇந்தியா

இஃதும் ஓர் உயர்தர தமிழ்ப்பத்திரிகைகளுள் ஒன்றாகும். இதன் ஆசிரியர் ஸ்ரீமான் T S. தியாகராஜராவயர் அவர்கள். தற்போது மாதம் இருமுறையாக வெளிவந்து நம்மவர் முன்னேற்றத்திற்கான அரிய வியாசங்களைக் கொண்டு உச்சாகடபடுத்தி வந்தாலும், இதன் ஆசிரியரின் வன்மையாலும் வியாசப்போக்கினாலும் கூடிய சீக்கிரம் வரப்பத்திரிகையாக வந்துவிடுமென்று நம்புகிறோம். நம் நாட்டவர்களும் அவ்வாறே கருதி அதன் முன்னேற்றத்தைநாடுவர்களாக இதற் குமுள் இப்பத்திரிகையாலே கமலாசனி என ஓர் பத்திரிகை எனவும் கொண்டாட விளங்கியது என்பதும், நம் நாட்டின் முன்னேற்றத்திலுள்ளும் நோக்கமுடையவரென்பதும் நாம் கூறு முன்னரே எனவும் அறிந்தன. ஆதலின் யாவரும் சந்தாதாரர்களாக அதரித்து பத்திரிகை முன்னேற்றமுற் றுநாட்டவர்கள்கேட்புமுற இறைவன் அருளை வேண்டுகிறோம். மற்ற விபாங்களுக்கு அதன் தலைவருக்கெழுதி தெரிந்து கொள்ளவும்.

மானேஜர் "நவஇந்தியா"

திருவாரூர்

பாரதமித்திரன்:—இப்பத்திரிகை சும்பகோணந்திலிருந்து வரப்பத்திரிகையாக வெளி வருவது. இதன் ஆசிரியர் பாண்டியன் பத்திரிகையை நடத்தி, பின் காலப்போக்கைநாடித்தக்க நாமத்தோடு பிரசுரிக்க முன் வந்திருப்பதாகக் கூறுகிறது. அவ்வாறே நடத்தி முன்னேற்ற முறவேண்டிய வழிகளை காடுவாராக. மற்றவைநேரில்.

மானேஜர், பாரதமித்திரன்,

சும்பகோணம்.

திருவாவடு துறையின் கண் இவ்வாண்டில் நிகழ்ந்த ஆலய உத்ஸவமும் ஆதிநமசிவாயமூர்த்திக்குருபூஜையும், மகேஸ்வரபூஜையும் வெகுசிறப்பாய் நிறைவேறின வித்வத் சம்பாவனை வழக்கம்போல் வழங்கப்பட்டது.

திருவிடைமருதூரில் இவ்வநாடும் நடந்தேறிய புஷ்யோக் சவம் திருவாவடு துறை ஆதினம் ஸ்ரீ ஸ்ரீ மகாசன்னிதானத்தின் நன் முயற்சியால் செவ்வனை நடந்தேறியது. தெய்வச் செபலாக மகாரதம் கீழுறை அச்ச முறிந்தும் விடாமுயற்சியாய் நிலைக்குக் கொண்டுவந்து வைத்தது பாராட்டத் தக்கதே! உத்ஸவகாலத்தில் ஷே ஆதினம் ஹைஸ்கூல் வாலிபச்சாரணர்கள் பொதுஜனநன்மைக்காக புரிந்த உபகாரங்களை யாவரும் மெச்சினதோடு, ஷே ஆதின கர்த்தர் அவர்களால் ஷே வாலிபச்சாரணர்களுக்கு பவுள் சூன் ஸூபரி சளித்து, அசி கூறியதாகக் கேள்விபற்றி மகிழ்கின்றும்.

விளம்பரம்

நமது அச்சாபீசில் சிறிய காட்டு முதல் பெரிய பத்திரிகைகளும், புத்தகவேலைகளும், தமிழிலும் இங்கிலீஷிலும் குறித்தகாலத்தே குறைந்த சார்ஜுக்கு அச்சிட்டுத்தருவதோடு, பயிண்டு வேலைகளும் செய்து தரக்கூடும் ஆடர்களைத் திபார்க்கிறோம்.

மானேஜர்

‘ஸ்ரீ பிரஹத்சுந்தரகுசாம்பிகாபிரஸ்’

15 நெ செங்குயீதி

திருவிடைமருதூர்.

ம. சோ. பிச்சையத்தேசிகாரால்,

திருவிடைமருதூர், ஸ்ரீ பிரஹத்சுந்தர குசாம்பிகா பிரஸ்,

19—3—25-ல் அச்சிட்டு, வெளியிடப்பெற்றது.

பரிமளப் பொக்கிஷம்,

கும்பகோணம் பெரியகடைவீதி

கும்பகோணம் பெரியகடைவீதி

K அப்துல்ராஹிமான் சாஹிப் & சன்ஸ்

பரிமளச் சாலை

1 சந்தைத் தைலம்.	10 பரிமளப் பாக்குத் தூள்.
2 ஆரைக்கிரை விரைத் தைலம்.	11 பரிமள வில்லைகள்.
3 மணமிகுவிசும்பத்திகள்.	12 மணமிகு அரசாஜா.
4 புனுகு ஜவ்வாதுகள்.	13 சுகந்த சந்தனப் பவுடர்.
5 பஞ்சவர்ணக் கொப்பரைப் பாக்குச்	14 பரிமளச் சண்ணாம்பு.
6 சற்குண ஸ்நானப் பொடி. [சீவல்.	15 நற்குண பற்பொடி.
7 சந்தன வில்லைகள்.	16 ஈசனுக்குரிய தசாங்கம்.
8 சித்தர் விரும்பும் அதர் தினுசுகள்.	17 ரோஜாப்பூ குந்தனம்.
9 வாசகர் மெச்சும் கேசர் பவுடர்.	18 சரிபனை நற்றிணைத் தவ

நமது பரிமளச் சாலையில் மெல்லிய ஒதுரவியங்களை நாம் முன் னோர்களின் அனுபவ முறைப்படி தயார் செய்து வடிங்கி வருவது யாவரும் உணர்ந்ததே. நம் வியாபாரப் பெருமையும் சாமான்களின் உயர்வும் அரசர் முதல் யாவராலும் அங்ககாத்து உபயோகப்படுத்தி வருவதென்பது ஒருமுறை வாங்கியவர்களுக்கே தெரியும். இவை மு ன்ச்சிரேஷ்டர்களான ஷேக்பீத், சக்கரஞ்சு அவுலியா அவர்களால் செய்யப்பட்ட உயர்ந்தமுறையாகும். தஞ்சை அரசர்களுக்கும், டில்லி சக்கிரவர்த்திகளுக்கும் எங்களுது முன்னோர்களால் பரிமளப்பொருள் கள் செய்து கொடுக்கப்பட்டிவந்தன. தற்காலத்தும் நாமே பலவீடங் களுக்கும் பரிமளச் சாமான்கள் செய்துக் கொடுத்து நற்கியதியும் பெற்றிருக்கிறோம். விலையும் சரசம். (விலை ஜபிதா இலம்)

தங்களது ஆர்டரை எதிர்பார்க்கும்:—

K. ABDUL RAHIMAN SAHIB & SONS,

Attar Merchants,

Kumbakonam.